

עין משפט
נר מצוה

סב.

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

מסורת הש"ס

(א) צערן ערך חלק ג' האריך
צפי' זה עיי"ש וע"ע צערן
לעם א[ח], (ב) צפיקא לקמן
קא. פרש"י ד"ה שהחמיר
הספרות[ו], (ג) וצחים אה:
סנדרין מט'; (ד) שבת א'
עיי"ש, (ה) שם עיי"ש, (ו) זל'
והחמיר[ו], (ז) ע"ז יד. שבת א',
(ח) שבת א', (ט) חסר כאן
בחסר ארוך של ברזל כמו
שפי' שבת קא. וע' כאן במ"ל,
(י) ע' כרז ב', (כ) שייך
למנחם.

הגהות הב"ח

(א) תד"ה שהרי וכו'
במתניתין דקמי:

לעזי רש"י

שבו"ן. סבון.

מזמור רע"ה

[illegible]

תום' הרא"ש

אלה מאי בורית אלה
 קקא דה"ל למירא אלה
 בעלומא אמר בורית אלה
 היכלנן נראה גיטנסא בעלומא
 פסק אמר רבי שקבת
 גדרים מעיקרא בורית אמר
 יורה ויורה ויורה החול
 וההנחית והבורית והחול כי ר'
 ותבטלוי ושהעל על בני
 ויהיה ותבטלוי עליו ר' אבהו
 ולא דבר הירי זה צבע מלא
 לפשר דהוי דא"כ צבע מלא
 ודא"כ אמאי [נקט]
 והטבילו אפי' אל הטבילו
 מני טהרותיו טהרות דר'
 מאי מרחיב מניה ר' יוחנן
 לר"ל בגמ' דאמר טומאה
 בלועה מטמאה בין שומא
 חלל אין כאן טומאה בלועה
 חלל וזה גתיא בגמ' שני
 ועבר טהרותיו טהרות
 ומפרש דהיינו טהרות שני
 ונכבשות ראשונה לשיהי
 בלא טהרות וטומאה חכרית
 שניה מטמא דעל שישטבל
 כיון שהשפד כלילא ורבי
 אבהו צבע מלא ורבי
 בראשון מלא חלל כפידא
 אין דא"כ אין כאן ר'
 כיצא ד"פ הירי זה ספק
 וזה הוי כיון ספק ספקא
 צבע ספק דאמר ר' אפי'
 תא"ל ר' אבהו צבע מלא
 וזה ספק ספקא משני
 חלל בלא הכרת משני
 הלא חורא חלל אמי כשאר
 ספק עמימם דעלמא משום
 דרוב עמימם מנפוח אלא
 חלל ספק רבי ע"י ר' יוחנן
 חלל ספקא משני ומהני

קמויאל ואשג. מפרש בגמ': הטבילו.
קודם שהעבירן עליו: הרי זה לזכ.
דלוי הוא דם הוא עבר: שדיסה.
נשתנה מאדמימותו: לעיסם גריסין
של פול חלוקם נפש. שנחלק האוכל
מן הקליפה לועסה לגריסם הפול
ומעבירו על הכתם: לכסום. לשפף:
ששש פעמים. בין שתי ידי כדו
כיצום בגדים שפול כדו עם כדו
ומשפף ומוליך ומציא: כסדרן.
כדרך שנווין כאן: לא עשה ולא
כלום. לא לבדוק ולא לבטל:
גב' כריתא. גפריתא. הסיפו
עליהן. לענין שביעית הרביצין: עיקר.
שורש שמו חזי. וגפרית קרקע צלמא
הוא: רמא' ופרולא' : לפון. שבין
בצלע"ו: שגאן ועבר טהרוסין טהורות.
דאם איתא דדם הוא בהעברה
קמייחא הוא עבר: סכוסם. העברת
סממנין: שהי הקפיד עליו. כשחור
וההעבירן גילה דעמו שמקפיד עליו
בספק דם: ועבר. על ידי העברה זו
וועשה צו מעשה דם שכן דרך דם
לעבור על ידי שצעת הסממנים:
ממדי

לה ברמזא דפרולא: המ
שבעה סמנין ולא עבר צ
מעבר אלא יהעביר עליו ש
מהרותיו טמאות שאם העביר
עליו שבעה סמנין ולא עבר
שנו אלא המהרות שנעשו
שנעשו אחר תכבוסת שניד

שאינו נשרם בארץ: **תרי** גוויי א
חול כדמשי במסקנא גבי אהל וי' א
צבע. אין לפרש הרי זה ודאי צבע כר
מכבוסת שניה טמאות הלא כיון שלא
נלא שמה צלוע ממחיתין דהרי ו' א
ללא שצילוי נמי על כן צריך לפרש א
הכא איכא ספק ספקא מלמד טעמא
מטהריין אפילו למפרע אבל טעמא
וזהבא אבל למפרע טמא מדרבנן הו' א
סופו לנאת ע"ו א' סממין נחבטל אצי
מטהריין ליה אי לאו טעמא דבטול מ
לא עברה האי דס מהיכא אחא דעל
ספק ספקא ומשום הכי פריך מינה
בטול וספק ספקא וי' ליה דכשנש
ועוד יא לומר הרי זה צבע צביעות
לריש לקיש ומיהא

צפון צבע נמי מעבר. וא"ת ומה
אחכבות שיה ומהי טעמ
ווליכא למימר דקפידא לא מהני אלא
מסיק רב פפא יכול ללאת והקפיד על
פריך רבי יוחנן לריש לקיש אמאי טה
שניה דיותה רחא לאשמועינן
נמי קאי והוה מצי למפריך
העביר ע"י ששה סמנין ו"א עב
קא משמע לן והא פשיטא
משום השביעי לא יעבור קא משמע
שנאן צבע נמי עובר דאי לאו הכי א
ספקא כדפרישית במתניתין: **שחר**
דלאחר כבשות ו"ל דכוס קא פשיטא
במתכות: **שחר** הקפיד ע"י ו
דנקט ועבר דאז קפידמו קפידא הוא

אג דאמירינ בגמ' דמעביר עליו ד' סממין ומבט
קפיד עליו עוד. אבל טהרות דקודם לכן טמאות
בלוע כל כך שאינו סופו לעבור ע"י סממין ה'
היה דם נדה ודאי לא היו טמאות מדאורייתא
ת מדאורייתא שהרי נטמא הבגד מתחלה כשנפל

קמוניא ואש'לג* המבילו ועשה על גביו מהרות
העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר הרי
זה צבע המהרות מהירות ואינו צריך להמביל
עבר או שדיהה הרי זה כתם והמהרות
שטממאות וצריך להמביל^ב איזהו רוק תפל כל
שלא טעם כלום מי גריסין לעיסת גריסין של
פול^ג חלוקת נפש מי גרלים^ד שהחמיצו וצריך
לכסכם שלש פעמים לכל אחד ואחד
^ההעבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעה
סמנין כאחת לא עשה ולא כלום: (גמ' תנא
^ונחר אלכסנדרית ולא נחר אנמפטרית: בורית:
אמר רב יהודה זה אהלא והתניא הבורית
והאהל אלא מאי בורית כבריתא ורמינהי
^זהוסיפו עליהן הלביצין והלעונין הבורית
והאהל ואי בורית כבריתא מי אית ליה
שביעית^ח והתנן^ט זה הכלל כל שיש לו
עיקר יש לו שביעית וכל שאין לו עיקר אין לו
שביעית אלא מאי בורית אהלא והתניא
הבורית והאהל תרי גווני אהלא: קמוניא:
אמר רב יהודה שלוק דויג: ואש'לג: ^יאמר
שמואל שאלתינהו לנחותי ימא ואמרו אש'לג
שמיא ומשחכם ביני נסבי מרגינתא ומפסי

וְעֵשָׂה [כו]: תָּנוּ רַבֵּנּוּ הָעֶבֶד עָלָיו
וְעֵבֶר מִהֲרוֹתָיו מִמָּאוֹת צָפוֹן צָבַע נָמִי
הַ סַּמּוּן וְלֹא עֵבֶר הָעֶבֶד עָלָיו צָפוֹן וְעֵבֶר
בִּיעֵי מִתְחִילָה שְׂמָא עֵבֶר תֵּנִיא אִידךָ הָעֶבֶד
נֶאֱמַר וְעֵבֶר מִהֲרוֹתָיו מִהֲרוֹת א"ר זִירָא וְלֹא
בִּין תַּכְבוּסַת רֵאשׁוֹנָה לְשׁוֹנָה אֲבָל מִהֲרוֹת
מִהֲרוֹתָיו מִמָּאוֹת שְׁהֵרִי הַקֶּפֶד עָלָיו וְעֵבֶר
אִמֵּר

ז' תימא לספרים דגרסי בשבט (ס) והתמיל הזורית ו
 ו' ליה להש"ס דלא הוו מרי גוויי חול לכבוס: (י) **המבי**
 ש' בקווערטס בפרק ארבע מימות (מטהירין דף מט): **דלס**
 מתחלה ב'ז' סממנים ודאי אבע הוא ועוד כי פריך לקמן
 אמאי פירכא היא הרי היא ודאי אבע ואין כאן סומאם ו'
 ו' ספק אבע כלומר י' לנו תלמות באבע ואע"פ' דפעמא
 וביטול דשמה אבע הוא כיון דלא עבר אלא סמני' לזכר
 ויול לתוד לא מהני דגבי ד' נדה דקאמר מעביר עליו
 הקפיד שסבור שיכול ללאת ע"י ו' סממנין ואכתי לא בט
 ו' כיון דאיכא ספק ספקא וביטול טעור אף מדרבנן למפרי
 דרגילות לזא דם מגופה כדאמרין בפרק קמא (גמ' דף
 ד' בלא טעמא דביטול לא מטהרין ליה מטעם ספק ספקא
 דשבט אע"פ דיכול ללאת ע"י הדחק בזכרון ואם אמר
 הנהג חצטל מיהו צעודו לא לא נחשבטל וצעודו לא
 ונעלמה ומחבטל לא נצטרך לטעם דספק ספקא וישאל
 ירוש ראשון נראה עיקר דלשון אבע לא משמע צביעות

ד' וְהָא הַקְפִּיד עָלָיו כִּיּוֹן שֶׁהַעֲבִיר כָּפוֹן אַחֵר שֶׁזָּעַה סָמְנוּ מִי קֵאמְרִינִן לְקַמֵּן שְׁנָאן וְעַבֵּר דְּטִירוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אַחֵר הָעוֹבֵר בִּז' סָמְמוּנִין שֶׁמַּעֲבִירִין בָּקָל אֲבָל כָּפוֹן שֶׁמַּעֲבִיר עַל בְּצִיר הַכֵּל טוֹמָא אַע"פ שֶׁאֵין יְכוּל לִלְמַא אֲלָא ע"י הַדַּחֵק וְהִיא כִּי לֹא עֵבֵר ע"י ו' סָמְנוּ הִיא יְכוּל לִלְמַא ע"י כָּפוֹן וְי"ל ד' מִי טִירוֹת וְטִירוֹת דִּלְחָא דִּלְחָא כְּבִסְתּוֹס רַשְׁאוֹנִה כִּדְקֻלָּמָּה רִימָא דְּכַסְּמוֹן דְּקֻמְנִי שְׁנָאן וְעַבֵּר טִירוֹתֵיהּ טִירוֹת וְעִבְרִי עֲלֵיו צִפּוֹן וְעַבֵּר ב'ו'. מִימָה פִּשְׁטִיטָא וְהִלָּא אִינוּ מוֹזוּן שֶׁזָּה לֹא סְגִי וְיֵשׁ לוֹמֵר דֹּאשְׁמוּעִין דֹּאע"ג דִּלָּא עֵבֵר כִּלְלָא וְיֵשׁ לְהַחֲמִיר דְּשִׁמָּא בְּצִיבֵי אִם הַעֲבִיר קוֹדֵם הַכָּפוֹן הִיא טִירוֹת וְאִילוּ לְתַמְרֵעַ הָא לִיבָא הִכָּא אִם סָפֵק סָפֵקָא וְהִיא בְּיַד עֲלִיו. וְאִת' א) אֲמַתְנִי דְקֻמְנִי הִרִי זֶה זָכַע מ"מ כִּשְׁאִינוּ אֲלָא לִלְבֹּנוּ וְאִת' מ"מ כִּשְׁכִּבְסָנוּ יִטְמָא הַבְּגָד שִׁינָא וְאִת' מֵה כִּרְכִּךְ לוֹמֵר וְעַבֵּר וְכִי מִימָא מִשּׁוֹס דְּנִפְלַט וְטִירוֹת הוֹעִילָא מִחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁעַבֵּר וּמִשּׁוֹס הִרִי נִמִּי קֻמְנִי בְּתַמְתִּינִין

י"מ לטהרות ולאחר תכבוסת דכיון
לא ביטלו עדיין. ודוקא מדרבנן אבל
דוקא טבילו הוא דמטהרין משום
הרבנן אבל אם לא טבילו דאם
היה הלך אין לטהר מטעם אריבא

שיטבול טמאות דכיון שהקפיד על
הראשונים. ותימה אמאי קתני מתי
נהג בו מנהג דם ויהא טמא עד
ליה טפי שלא יעבור דאז יהיו טהור

ב' א מ"פ מהל' מטמא
 משכב ומושב הלכה יג:
 ב' ב מ"פ מהל' איסורי
 ביאה הל' לח סמג לאזין
 קיף וסמג עשין רמג:
 ב' ג מ"פ שם הל' לו:
 ל' ד ה' מ"פ מהל'
 מטמא משכב ומושב
 הלכה יד:

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible][illegible]

מה שלא עבר בז' סמנין
עליו להעבירו בז' סמנין
כיר הכתם דאדרבה נחא
ועבר אבל לא עבר לא